

**'Ik geef anderen
graag plezier'**

Hulpgoederen naar Suriname sturen, heel Nederland doorkruisen om te assisteren bij sportwedstrijden en klokkenluider zijn in de Oude Kerk. **Martin Inge**, afdelingsassistent bij Hematologie, doet naast zijn baan al twintig jaar allerlei soorten vrijwilligerswerk. Zijn motivatie: "Je krijgt er heel veel dankbaarheid voor terug."

"Toen ik nog niet zo lang in Nederland was, zocht ik een kerkgemeenschap waar ik me thuis kon voelen", legt Inge uit. "Ik vond dat thuisgevoel in de Oude Kerk, midden op de Wallen. De liturgie is echt een bijzondere mengelmoes en er komen alle soorten mensen. De eerste keren zat ik nog verlegen in een hoekje. Op een gegeven moment stond ik na afloop van de dienst koffie te drinken met twee andere mensen van de kerkgemeente. Toen ik vertelde dat ik de kerkklokken zo mooi vond klinken, zei één van hen dat hij 'luidmeester' was. Hij zocht nog iemand om mee te helpen bij de 'luiddienst'. Zo ben ik klokkenluider geworden."

Eeuwenoude klokken

In de Oude Kerk, die ruim zevenhonderd jaar oud is, worden de klokken nog steeds met de hand geluid, vertelt Inge vol trots. "Na een paar luidrondes raak je er langzaam in bedreven. Inmiddels ben ik zelf luidmeester. Vóór de dienst hebben we twee luidrondes van zeven minuten; van oorsprong zijn die echt bedoeld om mensen te wekken voor de dienst. In de vastentijd en de adventtijd luid je 'klein', met minder klokken. Het is alles bij elkaar een hele kunst. Alleen al het feit dat je aan die eeuwenoude klokken mag zitten." Inge heeft wel eens enkele collega's van Hematologie de klokken mee laten luiden, dat vonden ze geweldig. Zijn ogen gaan nog meer glimmen als hij uitweidt over het angelusklokje. "Mijn vaste taak is om elke zondag bij het zingen van het Onze Vader in de kerk dit klokje te luiden. Dat klinkt aan het eind nog heel even na. Een schitterend geluid."

Sportevenementen

De enige reden voor Inge om het klokkenluiden over te slaan, is als hij in actie moet komen bij een sportevenement. "Ooit werd ik gevraagd als vrijwilliger bij de jaarlijkse AMC Loop, waarmee de deelnemers geld

inzamelen voor medische hulpposten in Kenia. Ik heb dat een aantal keer met veel plezier gedaan. Eén van die keren zag ik iemand lopen met een reclamebord voor de Vechtloop in Weesp. "We kunnen zondag nog wel wat verkeersregelaars gebruiken", zei hij. Ik heb me meteen aangemeld. Het was zo gezellig dat ik ook vrijwilliger ben geworden bij de plaatselijke wielerronde en de triatlon."

Inge gaat heel Nederland door om te helpen bij sportwedstrijden. "Soms sta ik bij de stempelpost. De andere keer bij de finish om medailles uit te delen of hardlopers hun tas met kleren terug te geven, bijvoorbeeld bij de Dam tot Damloop. Op de tas staat dan hetzelfde startnummer als wat de deelnemers op hun shirt hebben. Zonder al die vrijwilligers kunnen ze geen sportevenementen organiseren. Laatst kreeg ik nog een dankmailtje van de organisatie in Zeeuws-Vlaanderen: 'We vinden het nog steeds heel bijzonder dat je helemaal vanuit Purmerend komt om ons te helpen'."

Inge heeft geen rijbewijs, dus hij kijkt altijd van tevoren of een locatie goed bereikbaar is met bus en trein. "Af en toe is het best ver weg. Zo ben ik al in Valkenburg aan de Geul geweest en in Zeeland. Ik woon nu drie decennia in Nederland, maar op school in Suriname heb ik niet veel geleerd over hoe al die provincies nu precies in elkaar

zitten. Door al die tripjes leer ik Nederland steeds beter kennen. Ik verenig het nuttige met het aangename."

Geboorteland Suriname

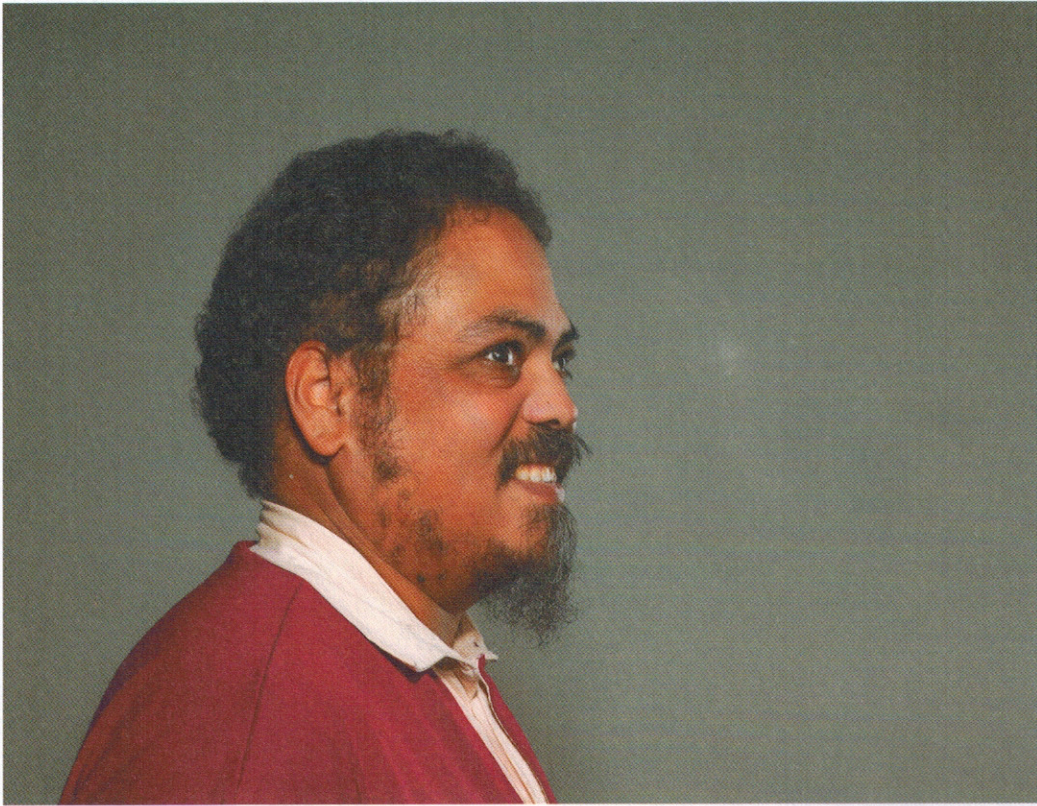
Naast al het vrijwilligerswerk in Nederland zet hij zich ook in voor zijn geboorteland Suriname. Enkele keren per jaar vult hij een doos met hulpgoederen, variërend van houdbaar voedsel en handdoeken tot doosjes paracetamol. "We krijgen op de afdeling Hematologie dozen binnen met flesjes alcohol. Ik neem die dozen mee naar huis om ze te vullen met allerlei spullen. Soms koop

---

'De klok heeft een schitterend geluid'

---

ik op locatie AMC de Etos helemaal leeg, want paracetamol kost hier bijna niks en in Suriname zitten ze erom te springen. Een kennis van mij verdeelt de spullen daar over een ziekenhuis en een medische hulppost. En met de overgebleven rugzakjes van de triatlon in Weesp zijn Surinaamse schoolkinderen weer heel blij. Bij ons gooi je iets pas weg als het echt niet meer te gebruiken is.”

Bij tijd en wijle doet Inge een oproep op het digitale prikbord van Amsterdam UMC. “Er is best veel armoede in Suriname, dus mensen zijn overal blij mee. Of het nou een Edammertje is of een pak luiers. Zelfs popcorn is daar een luxe goed geworden. Mij zus heeft namens mij net weer twee dozen op de bus gedaan. Daar zitten toevallig ook medische naslagwerken in, die hier in de papierbak dreigden te verdwijnen. Als je die blijdschap ziet aan de andere kant van de oceaan... Dat is heel ontroerend.”

Plastic doppen

Een tijd lang zamelde de afdelingsassistent ook plastic doppen in voor de organisatie Child Life. “Een kilo van die doppen stond gelijk aan één warme maaltijd voor een kind in armoede. Toen Child Life ermee stopte, zag ik dat de stichting KNGF Geleidehond nog steeds geld krijgt uit deze inzamelingsactie. In mijn woonkamer staat zo’n ouderwetse boodschappentas. Die vul ik met

alle doppen die ik op straat tegenkom. Die geleidehonden geven blinden en slechtzienden een stuk zelfredzaamheid terug. Mooi toch dat je met zoiets simpels als plastic doppen ook mensen kunt helpen?”

Veel dankbaarheid

Martin Inge werkt al zo’n eenentwintig jaar bij Amsterdam UMC als afdelingsassistent. Naast zijn baan investeert hij flink wat tijd en geld in het vrijwilligerswerk. Wat is zijn motivatie om zich zo belangeloos in te zetten voor anderen? “Je krijgt er vooral heel veel dankbaarheid voor terug. Op zondag is er in de Oude Kerk altijd een echtpaar dat na de dienst na me toekomt om te zeggen hoe ze hebben genoten van het angelusklokje. Bij de sportevenementen krijg ik meestal een onkostenvergoeding, maar daar gaat het niet om. Het gaat mij om het plezier dat ik zelf beleef en aan anderen kan geven.” ●

Een handje helpen

Wil je Martin Inge een handje helpen met spullen voor Suriname of met plastic doppen voor de stichting KNGF Geleidehond? Stuur een mailtje naar: m.b.inge@amsterdamumc.nl.